

PROBLEMES SOCIALS

Uns comentaris

La reforma cristiana del règim capitalista

L'Encíclica *Quadragesimo anno* ha denunciat els abusos i perills i les funestes conseqüències del règim capitalista i ha patrocinat, no la seva destrucció, sinó la seva reforma segons les lleis evangèliques de la justícia i de la caritat. Inspirant-se en la doctrina i en les normes d'aquesta Encíclica, la *Unión Internationale d'études sociales*, en la seva acostumada reunió anual celebrada a Malines l'estiu passat, sota la presidència del Cardenal Van Roey, ha indicat als catòlics els quatre objectius principals que s'han de proposar els qui treballen per la restauració de l'ordenament catòlic social. Són aquests:

a) Ajudar la classe obrera a sortir del proletariat, això és, de la situació d'incertitud permanent en que es troba davant els casos fortuïts i riscos imprevistos de la vida. Hom assolirà aquesta finalitat mitjançant l'adquisició més general i més ràpida de la propietat i una adequada participació en el benestar general, en la cultura. Això es proposen, temps ha, nombroses institucions creades per a la construcció de cases d'obrers, per a la instrucció i educació populars, per a l'accionariat del treball, etc. El mateix es proposa l'increment de les assegurances socials.

b) Sostroure la mare de família de qualsevol treball fora de casa, que pugui perjudicar els seus deures d'esposa i de mare.

c) Procurar d'introduir, cada vegada més, en el contracte de treball els elements propis del contracte de societat, per tal d'obtenir la millora i una prudent transformació del salariat, com ja s'ha començat de fer

amb diverses formes, amb notable avantatge de l'obrer i del capitalista. D'aquesta manera els obrers i els dependents venen a participar, en certa manera, de la propietat, de la gestió i de les utilitats del negoci.

d) Corregir els abusos del règim econòmic, que té urgent necessitat d'ésser purificat i cristianitzat amb la pràctica de la justícia completada per la caritat. Per a atènyer aquest fi, cal un doble esforç d'educació i de reforma de les institucions.

Tots els catòlics que formen part del món dels afers han d'actuar de comú acord, dins llur ambient, per tal de formar una nova mentalitat i d'eliminar qualsevol pràctica contrària a la moral cristiana. Però, a més d'això, és necessària la intervenció de l'Estat, puix que es tracta d'instaurar un nou ordre jurídic i social que informi tota la vida econòmica.

Per tal d'introduir i de conservar l'esperit cristià en les associacions comercials, cal insistir sobre l'educació social dels dirigents de les empreses industrials, comercials i financeres: de la manera que, a més d'entendre en el negoci, tinguin cura dels interessos superiors, mantinguin en els seus justos límits l'afany de lucre i basin tota llur activitat en una perfecta honradesa i en un delicat sentiment de justícia i de caritat apte per a prevenir els conflictes i per a fomentar la bona entesa entre el capital i el treball.

Pel que fa a la legislació, cal primerament modernitzar, segons les exigències del bé comú, el règim legal de les societats comercials, de manera que llur organització i llur activitat estiguin en harmonia amb els canvis aportats per la transformació econòmica.

El conflicte dels hortolans

Hem blasmat, i blasmarem sempre els actes de violència, fins i tot quan aquests són fills de la força de la raó.

Els fets suara esdevinguts, pel conflicte que de quinze setmanes ençà, tenen en litigi propietaris i obrers hortolans, demostren perfectament que uns i altres fan el joc, conscient o inconscientment, dels promotors de la sèrie de perturbacions socials, que d'un quant temps ençà venim sofrint a Catalunya, essent un dia a Figols, un altre a Tarrassa; i sembla que hi hagi un interès persistent de que casa nostra sigui també teatre d'aquestes lluites fraticides i de tan pèssimes conseqüències. I francament és hora de que els catalans donem una mostra ben palesa a la resta d'Ibèria d'aquell seny, que ens és peculiar; els moments actuals en que estem pugnans perquè ens sigui reconeguda nostra major edat, així ho exigeixen.

Desapassionadament, sense voler afavorir ni a uns ni a altres, i si solament mirant la qüestió, de fit als interessos de la ciutat, farem un breu estudi de la mateixa, a fi de que nosaltres lectors es facin ben bé càrrec de com estem vivint un mal entès, les conseqüències del qual deuen interessar-nos a tots

per un igual, si més no per humanitat i ciutadania.

Tenint en compte la coacció que per part dels obrers hortolans encarnà, el presentar unes bases de treball en uns moments en que la premura i estat de les plantacions en els horts, exigien una immediata resolució, hem de censurar aquella coacció, però també als patrons hortolans, per acceptar i firmar les dites bases, si les creien contra-productes, i molt més si passada la necessitat del moment havien de deixar-les incompletes, màxim, podien acceptar-les condicionalment, o fins a una data assenyalada, i així potser s'hauria evitat l'atropellament portat a cap, un dia damunt unes plantacions, que tantes suors d'obrers honrats costaven, i un altre dia damunt la persona d'aquells obrers, que dissortadament per ells, sigui per necessitat o bé per no estar conformes en les organitzacions treballistes vigents en casos com el present, es presten a fer com vulgarment es diu d'«esquirol» prenent el lloc d'altres obrers que lluiten per una reivindicació de classe, i que com en el cas que ens ocupa, mirat baix llei la raó està de la banda dels vaguistes; ja que com hem dit, demanen el compliment d'un contracte que

de bell antuvi havia estat acceptat. I no perquè reconeguem, en part, la raó que els ampara hem d'abonar llurs procediments, ja que els nostres principis cristians ens vedem l'aplaudir tot acte de sabotatge i agressió; més encara si es té en compte, que aquests no eren necessaris, en quan s'hagués tingut cura d'adoptar de bon principi un procediment adequat, a la justícia de la causa que es propugnava. Per això no els calia més que les manifestacions de protesta que aquests últims dies s'han portat a cap davant les autoritats, haguessin estat fetes en els primers moments en que les negociacions privades, sostingudes entre una part i altra i fins amb l'intervenció de quiscuna autoritat, varen donar un resultat negatiu; llavors eren oportunistes, tan com ara resulten desplaçades, després de prop quatre mesos de conflicte.

I, ara preguntem, és que no es va fer així per manca de tacte, o bé perquè convenia a algú que la qüestió arribés al punt virulent que ha arribat? Deixem que l'opinió pública, faci els seus comentaris, i que el transcurs dels aconteixements aclareixin aquest enigma.

Nosaltres, ciutadans gelosíssims del benestar de casa nostra: Protestem virilment dels fets desgraciats d'aquesta setmana. Conjurem a les Autoritats locals a que posin el màxim esforç i la més bona voluntat en la missió que un jorn per voluntat popular els era confiada. A vosaltres patrons hortolans vallengs vos demanem que per humanitat obreu amb consciència recta i cristiana, tinguent sempre aquella magnanimitat que ha estat sempre patrimoni del pagès del camp. A vosaltres obrers, soferts obrers vallengs; vos preguem que tingueu la màxima transigència, en quant el vostre cor noble i honrat vos permeti, sense que això vulgui dir que hagi d'anar a menys la vostra entesa d'ànim ni molt menys, encara que hagi de veure's minvada la vostra personalitat. Per Valls i per Catalunya siguem homes.

X. X.

JOSEP HUGUET

SORTIDES DE VALLS:

Parada: Portal Nou, Bar Bota
A las 8'00 del matí
» 11'30 » »
» 1'30 de la tarda
» 5'00 » »
» 7'15 » »

SORTIDES DE REUS:

Parada: P. Catalunya, Bar Argentí
A las 8'00 del matí
» 11'30 » »
» 3'00 de la tarda
» 5'00 » »
» 7'30 » »

J. PLANA - SASTRE

Plaça Verdaguier (Alls), 8, 1er

VALLS

FINANCES

COMENTARI

Ens trovem davant de la imminència de la discussió a les Corts Constituents de l'Estatut que per plebiscit popular fou votat el primer d'Agost de l'any passat.

Ni cal dir el nerviosisme quea hores d'ara, vulgues no vulguis qui més, qui menys, s'ha apoderat de tots els catalans. Arreu de la nostra terra darrerament, s'han celebrat diversos actes per a orientació i il·lustració de tothom, havent estat la culminació de tots, la manifestació monstre que tingué lloc a Barcelona el prop passat diumenge en el qual hi quedaren condemnats tots els anhels i vibracions de l'ànima catalana.

A nostra ciutat tampoc hi ha mancat un d'aquests actes a que al·ludim, celebrat el dimarts d'aquesta setmana i que ens donà ocasió per a sentir la autoritzada paraula de l'il·lustre jurisconsult Sr. F. Maspons i Anglasesell, constituït en aquests temps darrers en el mes autèntic i ferm defensor dels drets de Catalunya.

En la conferència susdita i entre altres temes pertocants a l'Estatut, feu referència el se-

nyor Maspons i Anglasesell a la part econòmica del mateix, i per tant es la que hem de recollir en aquesta secció.

Segons el conferenciant, si en lloc de l'Estatut votat pels catalans fos aprovat a les Corts, el que presenta la comissió dictaminadora, fóra impossible la implantació de l'Estatut per quant es deixaria poc menys que exhaurida l'Hisenda catalana, tota vegada que els serveis delegats a Catalunya pel Govern de la República, absorvirien un 90 per cent del ingressos que per tots conceptes ens atorguen. Seguí demostrant amb dades, com la major part de la recaptació que es calcula ultrapassa els mil milions de pessetes, aniria a parar a Madrid com fins ara uns 800 milions de pessetes. Per tant doncs es faria impossible el normal i necessari desenvolupament dels distints departaments ministerials nostres.

Ja insinuarem en acabar nostre comentari de la interior setmana, que la ofensiva centralista contra l'Estatut es dirigia particularment contra la part econòmica del mateix, i això hem pogut veure-ho confirmat

en una de les destuïtes revistes de finances que de Madrid ens arriben. Des d'ella, es malda per fer veure tota una sèrie de dificultats i de pretesos perjudicis que sobre el Govern de la República caurien cas d'ésser aprovada la part econòmica del Estatut.

S'atura en fer recalcar una diferència enorme entre les conclusions presentades pels tècnics de la Generalitat, pel que fa referència als ingressos líquids i despeses, en el que es cedit a Catalunya, i un altre estudi presentat per un tècnic madrileny, segons el qual quedarien a disposició de la Generalitat per diferències no menys de 672 milions de ptes.

Acaba indicant, l'esmentada revista que no haurien de donar-se a Catalunya sino la facultat d'una organització político-administrativa i deixar per a més endavant l'estudi de la part financiera.

Per avui no volem donar més extensió a aquest tema, que ocasió tindrem de seguir comentant-lo.

R.

LA BORSA DURANT LA SETMANA

	Canvis del dia			Canvis del dia	
	21/4	28/4		21/4	28/4
accs. f. c. Nord	54'35	53'35	Deute Interior 4 %	63'35	63'75
» » Alacant	—	—	Oblgs. f. c. Nord 3 % I. ^a	53'—	51'50
» Mines Rif	63'50	58'—	» » Alacant 3 % I. ^a	43'—	43'—
» Explosius	151'75	152'50	» Tranvies Barña. 6 %	85'—	82'50
» Colonial	55'50	56'85	» Catalana Gas 6 % G	98'75	98'50
» Petrolis	6'40	—	Bons Energia El. Cat. ^a . 6 %	—	98'—

BANC DE VALLS

ANY DE FUNDACIÓ: 1881

Sucursals: Montblanch-Borges Blanques

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA

Capital escriturat Ptes. 10.000.000'00
Capital desemborsat i reserves » 4.165.931'03

SERVEIS

Compliment d'ordres de Borsa i compra-venda de Valors

Negociació i descompte d'efectes, cupons i títols amortitzats

Custòdia de valors, lloguer de Caixes individuals en Cambra blindada de completa seguretat

Comptes corrents, Caixa d'estalvis, a la vista i a termini fixe

I totes les altres operacions pròpies de la Banca

El Banc aplicarà a totes les operacions i serveis la COMISSIÓ MÍNIMA de la tarifa de condicions fixada pel CONSELL SUPERIOR BANCARI, la qual condició és obligatòria per a tota la Banca establerta a Espanya.